

Μόνο ο ένας ληστής χλεύαζε τον Χριστό;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γιατί στο Ευαγγέλιο λέει ότι «οι λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν»;

Τα σχετικά χωρία είναι τα εξής

A) Κατα Ματθαίον – Κεφάλαιο 27 – Στίχος 44

...καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

B) Κατα Μάρκον – Κεφάλαιο 15 – Στίχος 32

...καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

Στο κατά Λουκάν έχουμε διαφοροποίηση :

Γ) Κατα Λουκάν – Κεφάλαιο 23 – Στίχος 39

Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν

Στο ερώτημά μας τοποθετείται ο ι. Χρυσόστομος και μας λέει ότι, πράγματι, στην αρχή και οι δύο ληστές τον χλεύαζαν «**Πρότερον γαρ ἀφότεροι ὠνείδιζον**», όμως ο ένας ήρθε γρήγορα σε συνείδηση «**ὕστερον δε οὐκέτι**» και ακολούθησε η μετάνοια

Συνεχίζοντας το επιβεβαιώνει ξανά ότι «**ἀμφότεροι ελοιδόρουν τον Ιησούν. Και τούτο δε αληθές, ο και μάλιστα εκός γαρ αὐτόν λοιδορήσαι μεν παρά την αρχήν, αθρόον δε τοσαύτην την μεταβολήν επιδείξασθαι**».

Αυτό το γεγονός είναι συγκλονιστικό γιατί μας δείχνει την μεγάλη αξία της μετάνοιας. Ακόμα και σε αυτήν την περίπτωση ενός ανθρώπου που ευρισκόμενος πάνω στον Σταυρό και ξεκινά περιπαικτικά και ειρωνικά, στο τέλος, μετανοεί ειλικρινά και σώζεται!

Ο Χριστός, έγινε αντικείμενο κοροϊδίας, ακόμα και από τους συσταυρωμένους του. Αυτό όμως δεν Τον εμποδίζει, να χαρίσει τον Παράδεισο **«άμα τη μετανοία»** του πρώην υβριστή Του.

Πολύ παρήγορο και ελπιδοφόρο μήνυμα που δείχνει την απίστευτη δύναμη της μετάνοιας, αλλά και το άπειρο την φιλανθρωπίας και ευσπλαχνίας του Κυρίου μας, ακόμα και την ώρα της Σταυρώσεώς Του.

Δεν πρέπει να μας παραξενεύει το γεγονός που ο ένας Ευαγγελιστής ομιλεί για τον ένα ληστή μόνο ενώ αλλού γίνεται λόγος για τους ληστές. Πάντα η διάσταση που πρέπει να δίνουμε είναι η Σωτηριολογική και όχι η συντακτική. Άλλωστε λίγη σημασία έχει αν πριν τον έβριζε ο ένας ή και οι δύο. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι ο μετανοημένος σώθηκε. **Αυτό θέλει να δείξει ο Ευαγγελιστής Λουκάς και επικεντρώνεται στον μετανοημένο ληστή, ενώ οι άλλοι δύο (Μάρκος και Ματθαίος), δίνουν έμφαση και γενικεύουν την έκφραση τους, δίνοντας βαρύτητα στο ότι ο Χριστός ακόμα και εκείνη την πολύ δύσκολη ώρα δεν σταμάτησε να υβρίζεται ακόμα και από τους συσταυρωτές Του.**

Πηγές: oodegr.com – orthodoxanswers.gr